

ДЕЛИ-ОРМАНСКИ

Куршеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.
Излиза всѣка седмица

Абонаментъ:
за година—50 лева;
за 6 месеца—30 лева;
единъ брой—1 левъ
Обявления:
търговски—1'50 лв. к. с.
приставски 1 лв. на дума

Редактира комитетъ

ПОЛОЖЕНИЕТО

Още не е разчистена атмосферата отъ страшнитѣ облаци на кървавата война, още нѣма онова развѣдряване, още нестѣпано онова спокойно врѣме и като че ли дяволска ржка бавно изтиква на хоризонта образа на кървавия Марсъ. Колкото приближава есенята, толкова по-вече и по-силно се съгъства атмосферата надъ изтерзаното човѣчество. Хиляди малки и голѣми причини тласкатъ народитѣ единъ срѣщу другъ. Всички твърдо сж убедени че не може безъ въоръжени разправии и се готвятъ за война. Още есенята не е дошла и маневритѣ почнаха. Сигналъ за това даде Англия съ въздушната маневра наречена **отбрана на Лондонъ**. Тия дни Япония почва своитѣ **морски маневри**. За тия войни Япония щяла да пожертва два стари броненосци, като ги бомбидира съ аероплани. Въ резултатъ на конференцията за ограждане на морскитѣ въоръжения Англия почна постройката на 18 броненосци. Русия открито заявява, че ще има нова война. Италия е окупираа островъ Сасено срѣщу Албания. Това сж факти които се знаятъ и които не могатъ да се скриятъ. А затихналото попъжение въ Виена, продължава да е **сбезпекотелно**.

Следъ всичко това, всѣки може да си направи заключение; кѣтъ миръ, или кѣтъ война отива човѣчеството.

У насъ деклозиеровата афера отъ 1915 г. наистина стана **„афера“**. Въ народното събрание има специаленъ законопроектъ за нея. Почти цѣлата оппозиция се обяви решително противъ тоя законопроектъ.

Александъръ Велики.

Историко-биографически очеркъ отъ професоръ
Вениаминъ Вилеръ.

ДѢТСТВО И ЮНОШЕСТВО.

Обаче, щомъ се убѣдилъ, че коня престаналъ да нервничи и страстно желае да тича, той го пусналъ галопъ и подстрекавайки го съ гласъ го ударилъ съ крака по хълбоцитѣ. Филипъ и всички други съпровождащи го лица съ безпокойство гледали на тая сцена; но когато малкия се върналъ, скочилъ отъ коня съ сияюще отъ радостъ и гордостъ лице, всички по привѣтствували съ възторжени гикове Филипъ заплакалъ отъ щастие, а когато малкия скочилъ отъ коня, той го прегърналъ и и казалъ: „Сине мой, търси за себе си парство, което да отговаря на твоитѣ способности; Македония е много малка за тебе.“

Отъ тогава Буцефалъ станалъ собственостъ и нераздѣленъ другаръ на Александра. Това

На пѣтъ е уреждането и на търговския ни договоръ съ Турция. Иначе кризата си върлува съ всичка сила; като показател на тая работа служи броя на протестиранитѣ полици и обявени въ несостоятелностъ крупни фирми. Само по курортитѣ не се забелѣзватъ следи отъ тая криза, пари тамъ има и тѣ се харчатъ безъ смѣтка.

По Н-Пазарската аптека.

Както е известно, тя отъ извѣстно врѣме (следъ като овдовя) премина върху Ново-пазарската община и нека не си кривимъ душата, а да си кажемъ самата истина, че отъ какъ стана промината—преминаването и отъ частна въ общинска ржка, не можеше да не се почувствува едно чувствително економическо облекчение, както по отношение на самата община, така сжщо и по отношение на гражданитѣ; особено отъ ония, които за тѣхно нещастие, сж принудени по-често да я посещаватъ.

При това ѣ положение,—общинска на кооперативни начала,—таксуването на рецептитѣ подлежи на строга и задължителна финансова контрола. Въ самитѣ лѣкарства и др. артикули, не може да има съмнение, че сж точно опредѣлени и сж значително по-низки отъ колкото по частнитѣ аптеки. Тѣй като и самата доставка отъ странство, става на кооперативни начала, съ по-низки цени, а частнитѣ аптеки ги доставятъ на търговски пачела, не ще и съмнение съ по-високи цѣни, като така и псѣкто ще ги продаватъ.

Може би, ще ми се зададе въпроса колко печелѣ или губи общината или гражданина? Ето какво: общината по законъ, е длъжна да купува лѣкарства и други лечебни артикули за своитѣ

бедни заболѣли. И ако тя,—общината на кооперативни условия, харчи ежемесечно срѣдно 2000 лв. а годишно 24000 лева и при условия на частна аптека, пакъ ще е принудена да взима сжщото количество лечебни артикули за бедноболнитѣ, но не вече по сжшитѣ цени, а два, па може би и повече пѣти по-скѣпи. А то значи, вместо 24 х. лева годишно при кооперативни условия, да плати 60—70 хиляди лева при частна аптека, ето разликата стѣ 30—40 хил. лева сж печалба за общината, вместо въ джеба на аптекаря, ще бждатъ въ общинската каса. На сжщия режим е изложен и гражданина

Впрочемъ не е далечъ миналото, помнимъ го и ще го помнимъ дълго врѣме, когато аптеката бѣ наета врѣменно отъ аптекаря Парушевъ въ врѣме отсъствието на стопанина ѣ—покойния Саркизовъ. Лично пишущия тия редове, за единъ и сжщъ артикул и количество до като Саркизовъ ми взимаше 5 лева Парушевъ ми вземаше 15 лв. и то за единъ обикновенъ артикулъ, при го скѣпъ и другъ видъ. Богъ-зна какъ експлоатации сж допустими при частната аптека, а при кооперативна тоа не може да се върши, тѣй като тамъ се пише всеки продаденъ артикулъ и що е взето за неѣ, когато тѣ частната аптека това не стара и по тия съображения не се поддаватъ на евизира-не подобни случаи.

Повдига се въпроса и то сериозно „общината и за бждаще да държи ли концесията на аптеката въ свои рѣце или по единъ или другъ начинъ се откаже отъ нея“

Че въ постоянното присѣствие на общинаритѣ ни, има едно течение което е: на сяка цена да се ликвидира съ съ аптеката, съ даване подъ по-на-

билъ великолепенъ вранъ конь, съ грамадни размѣри и бѣло петно на челото. Той съпровождаль Александра въ всички негови походи и дѣлилъ съ него всички опасности въ биткитѣ. Александъръ толкова го обичаль, щото не позволявалъ никому да го ездѣ. Трѣбва да се спомене още за три характеристични черти отъ Александровото дѣтство. Той телкора жадуваль още малакъ за лѣтѣлнестъ, че когато голучаваль извѣстие за победнитѣ на сѣся баша, то говорѣль на своитѣ другари: Татко есичко ще свърши, всички ще победи, така че на менъ не ще остане да извърша никакътъ подвигъ заедно съ васъ. Презъ дѣтскитѣ си години той проявяваль голѣма страстъ къмъ политическата и виссоко цѣняль политическата слава. Така когато другаритѣ му го запитали, иска ли да вземе участие въ олимпийскитѣ игри и да получи награда за надбѣгване—тѣй като той бѣгаль много бързо,—той отговорилъ: „Съгъшено, искамъ, но ако моятѣ съперници бждатъ царе.“

Въ тия думи нѣмало никакво високомѣрие, отъ каквото той никога не страдалъ, а имало желание да одържи и на олимпийскитѣ игри политическа побѣда. Доколко го интересувала още като дѣте политиката, доказва необикновенния приемъ направенъ отъ него на Персийския посланикъ въ отсъствие на неговия баша. Десетгодишното дѣте се отнесло съ удивителна любезностъ и тактъ, а въпроситѣ зададени отъ него за неговото пѣтешествие за начина на предвижванията въ тѣхната страна, за личността на Персийския царъ, за състава на неговата армия и за силата на неговата страна—довели посланика въ удивление и възторгъ.

Колкото по-вече растналъ Александъръ, толкова по-вече Филипъ се убеждаваль, че не трѣбва да го възпитава съ особѣ строгостъ. Напротивъ, отъ излишна строгостъ той ставаль упоритъ и суровъ, а по пѣтъ на усъдението могло да се направи съ него всичко. Затова когато станаль 13 годишенъ, бащата поверилъ

емъ или отказване (препродаване на друго лице) отъ нея. Даже преди извън-отно време, самия кметъ г-нъ А. Димовъ казваше на публично мѣсто, че той намерилъ въ закона за гр. общини или другаде не помня какъ би могло да стане последното т. е. препордаването Съ закони ако и да не боравя, но не ми се чини, че може да стане това.

Слѣдва.

На драскачитъ на Н. П. „Трибуна“

По поводъ на една моя статия въ в-къ „Курниеръ“ другаритъ около „Трибуна“ сж изпаднали въ положението на ония които нито се каратъ, нито се водятъ.

Дали „Нашитъ надежди“ заслужаваха една ироническа и обидна критика, отъ смисъла на тая въ „Н. П. Трибуна“ или заслужаваха по-сериозно и разумно отнасяне—ще оставимъ на онова гражданство, к-то съзнава нуждитъ изъ нашия градъ и околия и влага желание и амбиция за удовлетворение на тия нужди. А на хората около „Трибуна“, съ тъменъ душевенъ животъ, нека да остане славата на съячи на злоба.

Автора на Н. надежди.

Вѣрно ли е!

Че Вичо Мирковъ, ст. стражаръ при Н-пазарското околийско управление е заповѣдалъ на единъ отъ стражаритъ да откаратъ въ дома му съ текъ каруца дрянъ дървенъ строителенъ материалъ, принадлежащъ на ок. у-ние, който може да се употреби за направа на каца, малка бжчва или за тараби. Вѣрно ли е сжщо така че всичко това било предотвратено отъ стражара Панчо Юрановъ, който е претрещналъ каруцата и я върналъ обратно въ управлението. Знае ли за това окол-началникъ.

Н. П. гражданинъ.

Седмични белѣжки.

Отдавна Бай Добри (чичо—стопанинъ на ресторантъ „България“), забелязалъ, че подъ балкона надъ рѣката се издигатъ мазни пари и се ползватъ мазнини надъ повърхността на водата.—Това се констатира и отъ редовнитъ любители, които си отпочиватъ на тоя балконъ предъ приятната гледка, що представлява бистрата като сълза вода въ рѣката.

Дълго време това явление е измѣняло Бай Добри. Докато на 4-последъ анализа на бай Пандо открива присъствието на петролъ. А това се подкрепя и отъ въщи лица, които твърдятъ, че там гдето има соли залъжи, обезателно има и петролъ. Претенденти за солта отдавна има въ града, които сж оформени въ Д-во, следствие на което, на бърза рѣка сж заповѣдали периметръ и Д-вото на газчинтъ. Съ специални привилегии за бай Добри и Пандо. Нашенеца Марко се отказалъ отъ участието въ Д-вото.

Казано—свършено. Д-вото на газчинтъ почва своитъ работи на 30 м. м. съ цѣла бригада отъ цигани и на чело съ Бай Добри, въ присѣтствието на местната власть—кмета, секретаря и др.—между които и гл. редакторъ на „Н. П. Трибуна“.

Работата продължаваше въ отбизане на рѣката чрезъ страниченъ каналъ и освобождаване на извора отъ рѣката вода. По тая случай цѣлия градъ са бѣше събралъ върху моста и край рѣката, чакайки голѣмото откритие въ Нови Пазаръ на Петролни извори. Мнозина съ чаши и котлети гребѣха за да миришатъ и усилено спорѣха за присѣтствието на газ. Много носове се изпояпаха, а нѣкои вече се приготвиха да контрабандиратъ. Вследствие на това кмета се видя принуденъ да иска охрана на извора. Най-после извора бѣше разчистенъ отъ тина и умръли животни, които сж изпущали мазнини. А присѣтствието на газта се указа, че произхожда отъ газовитъ пачаври на Нашенеца Марко, захвърлени отдавна въ рѣката. Разочарованието бѣше пълно за всички. Само Бай-Марко се превиваше отъ смѣхъ на акъла на Бай Добри и на Д-вото на Ново-Пазарскитъ газчинъ.

възпитанието му на великия философъ Аристотелъ. Трудно било да се намери подходящъ учителъ за такъвъ ученикъ. По думитъ на нѣмския историкъ Целль: „Едина билъ призванъ да похори и запозѣдва на цѣлия свѣтъ, а на друга—да покори ума и науката на новия свѣтъ.“ Когато на Аристотеля било поверенъ възпитанието на Александра, той основалъ училище въ града Ниезе, въ македонската провинция Ематия на югозападъ отъ Пелли, и тамъ Александъръ се училъ заедно съ синоветъ на нѣколко знатни лица. Аристотелъ прекаралъ въ Ниезе 8 години, а скоро следъ встъпването на неговия ученикъ на престола се преселилъ въ Атина, дѣто открилъ своята знаменита школа въ Лицея. Но отъ тия осемъ години, които той прикаралъ въ Македония, само четире били посветени зсѣцало на умствено развитие на Александъръ, така щото въ следующитъ години, макаръ той и да продължавалъ да го занимава, но не постоянно—като се готвелъ тогава, като престоло-

Жетвата се привърши — Женитъ да тъкътъ

ПРЕЖДИ: ПАМУЧИ И АНГЛИЙСКИ

ПРЕЖДИ: БЕЛЕЖИ НЕ БЕЛЕЖИ

ПРЕЖДИ ВСИЧКИ НОМЕРА

ПРЕЖДИ, ПРЕЖДИ И ПАКЪ ПРЕЖДИ!

НАЙ-ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ—ПРИ КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ ПРИ ГАВРАИЛЪ ЮРДАНОВЪ И С-ие НОВИ-ПАЗАРЪ

ПРЕЖДИ: БЪЛГАРСКИ И ИТАЛИЙСКИ

ПРЕЖДИ: БОЯЛИ СУЛАЛИ И КЪЗРАЦИ

ЕНЕВСКО БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 14

с. Енево околия Ново-пазарска 31 Юний 1927 год.

На 10 Септемврь 1927 год отъ 4—6 часа следъ обедъ въ канцеларията на първоначалното училище ще се прозведе публиченъ тѣргъ, съ явна конкуренция, за отдаване на наемателъ есплоатацията на следнитъ имоти, принадлежащи на Еневското Народно училище за време отъ 1 Януари 1928 год. до 31 Декември 1932 а именно:

1) Нива въ землището на с. Енево, мѣстността „Ески баларъ Чукурлукъ“ отъ 20 дек.

2) Нива въ землището на с. Енево мѣстността „Чакълукъ“ отъ 28 1 дек.

Първоначалнитъ оценки на горнитъ имоти възлизатъ на 1 100 лв на дек. годишно.

Искания залогъ за правоучастие въ тѣрга е 10 на сто върху първоначалнитъ оценки. Членове 11 и 12 отъ закона за общественитъ предприятия сж задължителни за конкурентитъ.

Тѣржнитъ книжа могатъ да се видятъ всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на училището.

Председател на у-ното Н-во: Зн. Иордановъ Секретаръ-Счетоводителъ: Иорд. Кръстевъ.

ДЕНЪ Ц. ЧОЛЯКОВЪ—ГАБРОВЕЦЪ

—НОВ ПАЗАРЪ—

ПРОДАВА: разни видове обработени обущарски, сарашки кожи и материали и инструменти. Разполага съ габровски царзули изъ фаши и разни габровски стоки.

КУП/ВЪ: всички видове сурови кожи

наследникъ, за политическо и военно поприще.

„Азъ съмъ задълженъ за живота на баща си,—говорѣлъ впоследствие Александъръ:—а на моя учителъ—Аристотеля съмъ обязанъ за това: какъ трѣбва да се води достоенъ животъ“ По всичко изглежда, че Аристотелъ обръщалъ по вече внимание на естетическата и художественна с-а на възпитанието. Той обучавалъ Александра по граматика, строго придържайки се о правилото, че граматиката е средство, а не цѣль.

Литературата заемала голѣмо мѣсто въ системата на предаваната отъ авторъ „Поетика“ и по всѣка вѣроятностъ, много страници отъ тая книга представлява извадки отъ Хомера и великитъ гръцки драматурзи. Въ пустинна Бактрия, средъ скучното еднообразие на лагерния животъ той намиралъ развлечение въ четене на Есхила, Софокла и Еврипида, а Илиядата винаги се намирала подъ възглавницата му заедно съ мечъ му. Макаръ Аристо-

Калари и железари!

Пристигна пълненъ чешитъ **железария, като: шина халкажкъ (налжкъ) обло и черберликъ**

Ободи!

Ободи!

Осенови

цѣли и половинки 1-во и 2-ро качество, бон, безири, лакове и дребна железария ще намерите на износни цени само при Ал. Доневъ и Синъ.

КЛУЧУКОВИ И МЕТАЛИЧЕСКИ.

ПЕЧАТИ

ПОРЦЕЛАНОВИ

ПОРТРЕТИ ЗА НАДГРОБНИ ПАМЕТНИЦИ

и всичко което спада въ фабриката на ГРАВЪОРСТВОТО и ПЕЧАТОРЕЗАЧЕСТВОТО художественно, солидно и евтино, си поръчайте при:

РАДЕВЪ & ВЪЛЧЕВЪ—Н.Пазар

Дирятъ се

двама ученика

отъ града или околията.

Справка редакцията

КИНО

театъръ

„ДОРЕТА“

ФИЛМИ „ФАНАМЕТЪ“ — СОФИЯ

Грандиозния полетъ на АМУНДЗЕНЪ къмъ сѣверния полюсъ
сидъ ЧАПЛИНЪ въ влюбения тюленъ

тель да билъ хладнокръвенъ ученъ философъ и не се отличавалъ нито съ увлекателно изложение, нито съ приятенъ характеръ, но т умѣялъ да внуши на своя ученикъ любовъ къмъ новитъ деи и новата истина Заточа Филипъ много доволенъ отъ Аристотеля и слѣдъ една беседа съ сина си казалъ: „Ние не праздно оказахме честь на Аристотеля, ка му позволихме отново да построи своя градъ въ който се родилъ: за велика награда е достоенъ човѣка, който те е научилъ на така (Следъ